

СТРЕМИДЛО Вадим Іванович

Випускник
історичного факультету (1989)

Директор ТОВ «Промислові інновації»
Кандидат історичних наук

Народився 26 лютого 1965 р. в с/пгт Петрівка Іванівського району Одеської області в родині військовика. Батько — Іван Йосифович Стремидло. Мати — Лідія Миколаївна Овод.

У 1982 р. закінчив ЗОШ № 80 м. Запоріжжя і в тому ж році вступив на І курс ЗДПІ. В 1983 р. призваний на строкову військову службу. В 1985 р. демобілізувався та був зарахований на ІІ курс історичного факультету ЗДУ за спеціальністю «Історія та громадознавство», який закінчив з відзнакою в 1989 р.

Вадим Іванович зазначає, що університет надав йому міцний фундамент для особистісного та професійного становлення і розвитку. Зі студентських років запам'яталися: археологічна практика в с. Планерське поблизу Судака, екскурсійно-музейна практика у Львові, педагогічні практики в школах м. Запоріжжя, річні педагогічні практики в піонерських таборах на Чорному й Азовському морях, архівна практика в Державному архіві Запорізької області, студентська дослідницька робота, студентські загони на «картоплю» і «помідори», а також заслужені поїздки на відпочинок у Карпати. З теплотою згадує своїх студентських друзів: Костянтина Баньковського, Ігоря Дегтярьова, Сергія Гриневича, Олега Прудивуса, Геннадія Мусіна, Віталія Гриценка, Максима Дєдова та Юрія Зякуна. За мудру фахову та життєву школу щиро вдячний викладачам альма-матер, серед яких: О. М. Мальований, І. М. Бірюльов, Л. О. Нестеренко, Г. М. Тоцев, Г. В. Горбань, М. Д. Некоз, В. І. Скибіна, Л. М. Латун, Ф. Г. Турченко.

*На суботнику з групою волонтерів. Вибори в депутати
Запорізької міської ради, жовтень 2015 р.*

Після закінчення університету В. І. Стремидло захистив кандидатську дисертацію на дуже актуальну тему — «Друга хвиля української еміграції в Чехословаччині в 20–30 рр. XX століття». Зауважує: «Еміграція в ті роки здебільшого мала політичний характер. З України виїхало багато осіб, які брали участь у боротьбі за самостійність України. Ця праця присвячена долям українців, вимушених покинути Батьківщину після падіння УНР в 1920 р. і захоплення України більшовиками».

Згідно з рішенням ВАК при Раді міністрів УРСР, в 1993 р. йому було присвоєно науковий ступінь кандидата історичних наук.

Із 1994 р. займався рекламною, поліграфічною та видавничою діяльністю. Брав активну участь у становленні та розвитку ринку офісних і канцелярських товарів у м. Запоріжжі. З 2006 р. обіймав посаду директора ТОВ «Бріз-Д» — підприємства, що успішно розвиває курортну справу на території Азовського узбережжя. З 2010 р. до сьогодні — директор ТОВ «Промислові інновації», що ефективно працює на ринку комерційної нерухомості України.

Займається громадською діяльністю. З 2014 р. — член Координаційної ради з питань розвитку підприємництва при Запорізькій ОДА. З 2016 р. — член Комітету з питань транспорту, інфраструктури та архітектури Громадської ради при виконавчому комітеті Запорізької міської ради.

Відзначений Почесною нагородою Запорізької ОДА — медаллю «За розвиток Запорізького краю».

Щасливий у шлюбі. Дружина, Інна Віталіївна Стремидло, — випускниця економічного факультету ЗДУ (1998). Подружжя виховує двох синів — Олександра (2001 р. н.) та Олега (2003 р. н.), які зараз здобувають середню освіту в школі-інтернаті «Козацький ліцей» та із захопленням займаються гандболом у Гандбольному клубі «ZTR».

Велика родина Вадима Івановича також тісно пов'язала своє життя із ЗНУ. Його старший брат, Юрій Іванович Стремидло, — випускник музично-педагогічного факультету цього ВНЗ (1976), дружина брата, Наталя Володимирівна Деркач, — філологічного (1979), нагороджена орденом Запорізької обласної ради «За заслуги перед Запорізьким краєм». Їхня старша донька Наталя з відзнакою закінчила юридичний факультет (2004), а молодша донька Олександра — магістратуру фінансово-економічного факультету, теж з відзнакою (2012).

Життєве кредо: «Якщо Бог дає труднощі — значить, він любить тебе. Тільки змінюючи щось, можна розвиватися і рухатися вперед».